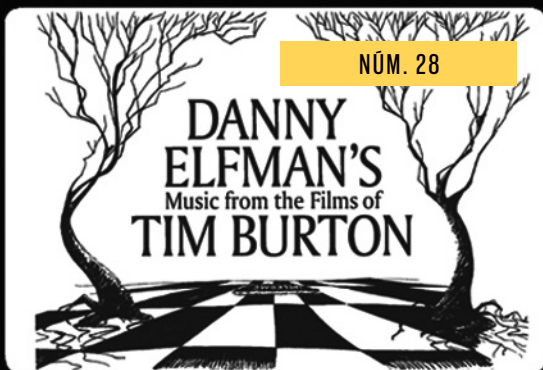

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

DANNY ELFMAN

Música de les pel·lícules de Tim Burton

JOHN MAUCERI director

14 i 15 DE MAIG DE 2016
SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

I SI VÈNS DISFRESSAT, POTS TENIR PREMI!

14 i 15
MAIG

Feu-vos una foto disfressats i participeu al nostre concurs de Facebook amb l'etiqueta #OBCinema. Les dues fotografies amb més "M'agrada" guanyaran una entrada doble per al concert de **Desplat dirigeix les seves bandes sonores** de la temporada vinent.

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Amb el suport de:

gasNatural
fenosa

PROGRAMA 28

MAIG DE 2016

DISSABTE 14

19h

DIUMENGE 15

11h

John Mauceri director
Coral Càrmina (dir. Daniel Mestre)
Sandy Cameron violí

1/ DANNY ELFMAN
Los Angeles 1953

*Charlie and the chocolate factory
(Charlie i la fàbrica de xocolata)

*Pee-Wee's big adventure
(La gran aventura de Pee-Wee)

*Beetlejuice

*Sleepy Hollow

*Mars attacks!

*Big fish

*Batman / Batman returns
(Batman / El retorn de Batman)

PAUSA

20'

Planet of the apes (El planeta dels simis)

Corpse bride (La núvia cadàver)

Dark shadows (Ombres tenebroses)

**Edward Scissorhands (Edward Manstisores)

Tim Burton's The nightmare before Christmas
(Malson abans de Nadal)

Alice in Wonderland

(Àlicia al país de les meravelles)

*1a audició

**Sandy Cameron violí

La durada aproximada de la primera part serà de 35 minuts i la de la segona de 65 minuts.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Concert presentat per

gasNatural
fenosa

COMENTARI

Àlex Gorina

La música d'un Elf-man, l'autèntic home-follet!

Hi havia una vegada un noi de cabell carbas-sa i somriure de tira còmica que va néixer a Los Angeles, va ser Cavaller Místic (o diré Místic?) de la pantalla rectangular, va fer gran part de les millors bandes sonores dels últims 40 anys i que, un maig de 2016, va aterrar a Barcelona en un plat volador, directament a l'escenari de L'Auditori. Comença la Gran Il·lusió!!

Danny Elfman no serà mai un dels Oompa Loompa de Roald Dahl, perquè no és un clon de ningú, ni tan sols de si mateix. Però serà per sempre més un Oingo Boingo, el músic de les experiències més insòlites, ultraterrenals i divertides, un esperit eternament jove. Danny Elfman és la reencarnació, això és cert, de tres dels músics més innovadors del segle XX: Erik Satie (que pràcticament no va tenir contacte amb el cinema, però en va tenir!) Bernard Herrmann (que s'hi va dedicar de ple, de la mà de Hitchcock, Harryhausen i molts altres) i Nino Rota (el company de viatge de Federico Fellini).

A l'igual dels dos últims, Danny Elfman –a qui a partir d'ara anomenaré Daniel el Trapella (en record del personatge de Hank Ketcham, gairebé una premonició dels Peanuts i de Mafalda)– ha estat molt fidel a alguns principis bàsics: sobretot, divertir-se molt, i després, a Tim Burton, que és un “Principi Molt Bàsic” i una de les grans personalitats picassianes del cinema actual. Tots dos han fet possible la fantasia musical, la música animada i l'animació fantàstica, i quan els veus junts semblen personatges extrets de les seves pel·lícules, o d'un dels suposats capítols perduts de Lewis Carroll i la seva Alícia, a qui han dedicat fa ben poc moments espectaculars.

L'Alícia arriba a L'Auditori. Agafada de la mà de Batman, de Charlie, de Bitelchús, de l'Eduard Manstisores, de la núvia cadàver, del fantasma de *Sleepy Hollow*, dels simis del planeta i de Jack Skellington, i tots junts faran una rondalla, que serà gairebé una sardana, mentre l'OBC interpreta les bandes sonores de Danny Elfman, la pantalla s'il·lumina amb els somnis de Tim Burton i Mr. Oingo Boingo ens acompanya en una de les sessions més desitjades i espectaculars, el “Somni de dues nits de primavera”, el 14 i 15 de maig; dates que cal recordar perquè Danny Elfman serà amb nosaltres, i cantarà. Ho heu llegit be: cantarà!! Com ja ho va fer llavors, transformant-se en tots els personatges del *Malson abans de Nadal*. Tal com diem a Catalunya: Danny Elfman pot fer tots els papers de l'auca, i m'imagino que molts de vosaltres podreu arribar a plorar d'emoció al veure i sentir el pèl-roig més simpàtic dels compositors americans contemporanis.

El gran Danny de *Pee-Wee*, el gran Danny del *Dick Tracy* i *Darkman*, el gran Danny de *Sommersby* i *Black Beauty*, el gran Danny de *Mission: Impossible* i *Men in Black*, el gran Danny de *Spiderman* i *Big Fish*, el gran Danny dels Simpson!!! Les voldríem sentir totes, les melodies, i voldríem que els concerts es convertissin en experiències *non-stop*, per *saecula saeculorum*, amen. Potser sí, potser començarem a somniar i no ens aturarem ni sortirem del somni. Potser semblarem tots el lleó, l'home de palla i l'home de llauna en el camí groc cap a Oz. Anem-hi!

A títol personal, i permeteu-me la digressió, vull felicitar L'Auditori pel Cicle OBCinema, perquè han entès molt bé que la música contemporània no té cap sentit si no inclou les grans creacions del cinema d'aquests poc més de 100 anys. Feu justícia! I ara... *Welcome, Mr. Elfman, and enjoy yourself! Thank you for your music!*

UNA NOTA DE JOHNNY DEPP

Danny i Tim són, sens dubte, els dos grans regals que aquesta feina m'ha donat mai. Sense ells i sense la seva grandiositat, no seria ni aquí, ni allà, ni probablement enlloc.

El món ja és avui plenament conscient del geni individual que tots dos posseeixen, però el més important és la manera en què aquests talents únics es combinen i, en definitiva, es complementen mútuament, i permeten així que la tasca de l'altre floreixi amb total independència i imprevisibilitat.

En essència, les obscures creacions sonores de Danny són les manifestacions musicals de les singulars i ombrívoles visions de Tim. La parella que forma amb Tim es pot comparar a la formada per Ralph Steadman i Hunter S. Thompson. Junts infonen color en els mons de l'altre –segons la meua experiència inicial, en treballar al costat de tots dos–, des d'*Edward Scissorhands* i al llarg dels nombrosos projectes amb els quals han fonamentat una relació de més de vint anys... i els que encara els queden. La seva música, molt càlida i acollidora tot i que alhora desconcertant, aconsegueix sonar ensems elegant i inquietant, i defineix a la perfecció el caràcter d'aquesta primera col·laboració. En traduir el to exacte de la pel·lícula de Tim en les notes divines de les seves partitures, Danny va ser capaç de transmetre l'ànima profunda de la història als cors de milions d'espectadors.

És per això que la seva relació professional mai no ha fracassat. Una vegada i una altra, la seva col·laboració ha donat a llum nous éssers, meravellosos i rars alhora, encarregats de delectar i emocionar els amants universals del cinema.

Són fets l'un per a l'altre, es podria dir. Simplement, Tim i Danny estaven predeterminats a treballar plegats.

CRÈDITS:

Música composta i arranjada per **Danny Elfman**
Pel·lícules i material gràfic de **Tim Burton**
Concert produït per **Tim Fox** i **Alison Ahart Williams** de Columbia Artists Management LLC, **Richard Kraft** i **Laura Engel** de Kraft-Engel Management
Director d'orquestra i supervisor musical: **Steve Bartek**
Orquestracions: **Steve Bartek, Edgardo Simone, David Slonaker, Jeff Atmajian**
Orquestracions addicionals: **Scott Dunn**
Supervisora de la producció musical: **Melisa McGregor**
Supervisió MIDI i arranjaments corals: **Marc Mann**
Programació de sintetitzadors i supervisió tècnica: **TJ Lindgren**
Correcció de partitures: **Misha Morgovsky, Tim Rodier**
Posada en escena musical: **Dakota Music Services - David Hage, Represa Music Services - Rob Skinnell**
Assistent del Sr. Elfman: **Melissa Karaban**
Enginyer de mesclades i pregravació: **Noah Snyder**
Tècnic en cap de l'estudi: **Greg Maloney**
Transcripcions: **Tim Rodier**
Proves MIDI: **Dan Negovan, Peter Bateman, Milers Bergsma**
Directors tècnics: **Mike Edelman, Brendon Boyd, John Kinsner**
Consultor d'àudio: **Paul Bevan**
Bibliotecaris: **Travis Hendra, Scott McRae**
Posada en escena de Sibelius: **Sandra Schneiders**
Becaris del projecte: **Alex Arntzen, Seth Kaplan, Serguei Stern**
Edició de vídeo: **Todd Miller i Chris Lebenzon**
Assistents dels productors del concert: **Jonathan Clark, Sarah Kovacs**

Un agraïment especial a: **Derek Frey, Holly Kempf Keller i Leah Gallo** de **Tim Burton Productions**, **Bill Abbott, Bob Badami, Paul Bevan, Peter Cobbin, Bobby Fernández, Isobel Griffiths, Mike Higham, Doug Mark, Shawn Murphy, Bobbi Page, Shie Rozow, Dennis Sands, Steve Savitsky, Ellen Segal, Thiago Tiberio, Nick Woolidge, Gina Zimmitti, Patti Zimmitti, Cinesamples i Thomas DiGiovanni.**

En memòria de Richard Zanuck.

Recursos d'*Alicia al país de les meravelles*, *Frankenweenie* i *Maison abans de Nadal*, cortesia de Disney Enterprises, Inc.

Metratge i fotografies d'*El planeta dels simis* (2001) i *Edward Scissorhands*, cortesia de Twentieth Century Fox. Tots els drets reservats.

Sleepy Hollow, cortesia de Paramount Pictures.

Big Fish, cortesia de Columbia Pictures.

La núvia cadàver, *La gran aventura de Pee-Wee*, *Batman* i *Batman torna*, *Mars Attacks!*, *Charlie* i *la fàbrica de xocolata*, *Ombres tenebroses* i *Beetlejuice*, cortesia de Warner Brothers.

Música facilitada per a: *Àlícia al país de les meravelles*, *Frankenweenie* i *Malson abans de Nadal*, cortesia de Wonderland Music Company, Inc. i Buena Vista Music Company.

Edward Scissorhands i *El planeta dels simis*, cortesia de JoAnn Kane Music Service.

Sleepy Hollow i *Big Fish*, cortesia de Mandalay Entertainment Group & Sony/ATV Music Publishing LLC.

Concessió de llicències de material amb drets d'autor per a *La núvia cadàver*, *La gran aventura de Pee-Wee*, *Batman* i *Batman torna*, *Mars Attacks!*, *Charlie* i *la fàbrica de xocolata*, *Ombres tenebroses* i *Beetlejuice*, proporcionada per Alfred Music en representació de Warner Bros. Entertainment.

DANNY ELFMAN I TIM BURTON

La relació professional de Danny Elfman amb Tim Burton és una de les col·laboracions entre director i compositor més dilatades i reeixides de la història del cinema, a banda d'una de les més inesperades. Elfman sempre es va sentir atret per les pel·lícules, però no es va iniciar en el món de la música fins a l'adolescència, sense haver rebut cap educació formal. Va ser als 18 anys, en un viatge per l'Àfrica occidental d'un any de durada, quan Elfman va començar a tocar el seu primer instrument musical, el violí, i va començar a flirtejar amb la fantasia d'enfocar la vida cap a un rumb més musical.

Als 19 anys es va associar amb el seu germà Richard, fundador del cabaret musical d'avantguarda *The Mystic Knights*

of the Oingo Boing, i allà va començar la seva autoeducació en la composició musical, mitjançant transcripcions de bandes de jazz de principis dels anys 30. També es va estrenar amb les seves primeres composicions.

Després de vuit anys a la companyia, Elfman va crear la banda de *rock* idiosincràtica coneguda simplement amb el nom d'Oingo Boing. Com a escriptor i cantant, va actuar i va gravar amb ells durant gairebé dues dècades.

Però Danny Elfman tenia una altra faceta: la del nen que assistia religiosament a tots els matins dels dissabtes per no perdre's cap pel·lícula de terror i fantasia. Al jove Danny no se li havia despertat cap interès musical en aquell moment, i de gran volia ser científic o «biòleg de la radiació», com va explicar una vegada. Quan va començar a apreciar la música a partir de bandes sonores de pel·lícules, i en especial es va interessar en la relació director-compositor de l'animador d'*stop-motion* Ray Harryhausen i Bernard Herrmann. «Si veia els noms Harryhausen i Herrmann en la mateixa seqüència del títol —va dir—, ja sabia que la pel·lícula seria tot un èxit, quelcom realment especial».

A l'institut, Elfman va començar a escoltar els compositors clàssics que més tard esdevindrien la seva font d'inspiració. Els compositors russos Stravinsky, Prokofiev i Shostakovich li resultaven especialment inspiradors. També va començar a polir el seu interès pel cinema i va redescobrir Bernard Herrmann a través de l'altre gran col·laborador del llegendari compositor, Alfred Hitchcock. Elfman es va dedicar a absorbir el llenguatge de la música cinematogràfica. La seva primera experiència amb les bandes sonores vindria de la mà d'una

altra col·laboració amb el seu germà, qui va dirigir la pel·lícula de culte *Forbidden Zone* a finals dels setanta, però no es convertiria realment en compositor de cinema fins al 1985, quan va rebre una estranya trucada d'un jove i extraordinari animador del qual mai havia sentit parlar.

Tim Burton, procedent dels suburbis de Burbank i del Califòrnia Institute for the Arts (CalArts), s'havia sentit de nen, igual que Elfman, hipnotitzat per les fantasies en *stop-motion* de Ray Harryhausen, així com per les vívides iconografies en negre i carmesí de les pel·lícules de terror. Burton treballava per a la Walt Disney Company com a artista conceptual i animador en pel·lícules com *La guineu i el gos*; però el seu curtmetratge *Frankenweenie* va atreure l'atenció d'executius i directors de cinema de Hollywood, fins i tot de Paul Reubens, l'artista creador i intèrpret de *Pee-wee Herman*. Reubens i Phil Hartman havien escrit el guió d'una pel·lícula per al personatge que es va titular *La gran aventura de Pee-Wee*, i després de veure *Frankenweenie*, Reubens ràpidament va fer pressió perquè Burton en fos el director.

Tant Burton com Reubens estaven familiaritzats amb Danny Elfman a través d'Oingo Boing i *Forbidden Zone*, i quan l'editor Billy Webber va reproduir una escena del film amb la música de la banda sonora de Bernard Herrmann per a la pel·lícula de Harryhausen *El setè viatge de Simbad*, a Burton li va encantar l'efecte. Quan Elfman va fer l'entrevista per a la feina, es va donar la casualitat que va esmentar aquesta mateixa banda sonora com una de les seves preferides. Això va ser definitiu per a Burton i Elfman, després de certes vacil·lacions, va decidir endinsar-se en un món completament nou per a ell, amb la màxima que o bé aprenia a nedar, o bé

s'ofegava en l'intent. D'una cosa n'estava segur: el gènere de la banda sonora no seria el *rock*. Volia explorar una barreja esbojarrada de Bernard Herrmann i Nino Rota (compositor de les bandes sonores de Federico Fellini) i en el procés va crear un so alternatiu alegre i frenètic que esqueia com un quant al personatge hiperentusiasta de Pee-wee.

La banda sonora d'Elfman per a *La gran aventura de Pee-Wee* va ser tota una revelació, ja que havia aconseguit imbuir la pel·lícula d'una personalitat musical ineborrable. I Elfman es va enganxar a una nova addicció: la composició de bandes sonores per a pel·lícules. Immediatament va començar a rebre ofertes per compondre música per a altres pel·lícules, però ja estava clar que tenia una relació professional ben especial amb Burton. La seva següent col·laboració va ser una altra comèdia, però una de molt particular: la història de l'exterminador de fantasmes *Beetlejuice*, una pel·lícula que va permetre a Burton expressar la seva personalitat més del que havia estat possible a *La gran aventura de Pee-Wee*. La desenfrenada música d'obertura d'Elfman demostrava el seu amor per la *danse macabre* —la capacitat de passar-ho diabòlicament bé.

Tant Elfman com Burton havien de demostrar la seva vàlua en el seu següent projecte: *Batman*. Rodada molt abans que fes furor l'actual moda de superherois disfressats, l'enfocament de Burton respecte a l'home ratpenat va crear un món d'ombres a mig camí entre una pel·lícula de cinema negre i una novel·la gràfica animada. La pel·lícula requeria una important banda sonora simfònica, cosa que sabia del cert que seria un repte enorme. La banda sonora d'Elfman va causar sensació: era tan extravagant i imprevisible com les seves obres còmiques

anterior, però transmetia una duresa violenta amb tanta potència que va ajudar a definir a l'instant el gènere del còmic.

Sorprenentment, Elfman es va haver de tornar a enfrontar amb incerteses arran de la seva quarta col·laboració amb Burton, *Edward Scissorhands*. Amb tres èxits en el seu haver, Burton es podia permetre el luxe de fer una pel·lícula que fos realment seva i, de fet, *Edward Scissorhands* era obertament autobiogràfica, amb un personatge sensible i incapaç d'expressar-se, a la deriva en un món hostil que s'assemblava sospitosament als suburbis de Burbank. No hi havia dubtes sobre si Elfman podria compondre la música per a aquest tipus de pel·lícula, perquè ningú no sabia ben bé de quin tipus de pel·lícula es tractava. Però des de les celestials notes d'obertura de la banda sonora d'Elfman, estava clar que havia trobat l'ànima d'Edward. *Edward Scissorhands* va esdevenir un gènere musical cinematogràfic per si mateix, igual que la pel·lícula de Burton va definir la seva producció com a director, i tal vegada sigui sent el treball més imitat i personal d'Elfman.

Burton i Elfman van tornar a donar vida a Batman amb *Batman torna*, amb l'expansió del paisatge gòtic que tots dos havien iniciat en la seva pel·lícula anterior. Elfman va aportar tocs inconfusibles a la Catwoman de Michelle Pfeiffer i al Pingüí de Danny DeVito. Però per al seu pròxim projecte, van aprofundir en el seu antic amor per l'animació *stop-motion* i van saber treure partit de les habilitats d'Elfman com a compositor i intèrpret. *Malson abans de Nadal* va donar un gir de cent vuitanta graus als especials nadalencs *vintage* de Rankin-Bass, en explorar el Nadal a través d'una perspectiva monstruosa, la del personatge de Jack Skellington, portat a la

vida amb la pròpia veu d'Elfman. L'original visió de *Malson abans de Nadal* va esdevenir tot un èxit de culte, i cançons com *This is Halloween* van entrar de ple en el mercat cultural: una nova demostració de la versatilitat d'Elfman.

Mars Attacks! desbordava d'humor subversiu, amb un començament marcat per la marxa principal d'Elfman, d'inspiració russa, que va creixent des d'un ritme amb picardia còmica fins a un himne de ciència ficció en tota regla completat amb un instrument gens habitual, el theremin.

Elfman i Burton van explorar el territori d'un gènere més seriós en les seves dues col·laboracions següents. *Sleepy Hollow* era el poema d'amor de Burton a les pel·lícules de terror britàniques de Hammer que li encantaven durant la seva infància, i Elfman va respondre amb una banda sonora gòtica de gran riquesa atmosfèrica. Per a *El planeta dels simis*, Elfman va seguir els passos del llegendari compositor Jerry Goldsmith, i va crear el seu propi món musical de govern simiesc mitjançant la immensa col·lecció d'instruments de percussió exòtics que havia recollit d'adolescent en el seu viatge a l'Àfrica.

De la mateixa manera que havia fet amb *Batman*, després d'*El planeta dels simis* Burton va decidir embarcar-se en un projecte més personal. *Big Fish* barrejava la fantasia pròpia de Burton amb un drama personal més greu, el d'un fill ressentit que intenta assumir la predilecció del seu pare per les històries, que ell no considera més que mentides. Quan va compondre la banda sonora de *Big Fish*, Danny Elfman ja comptava amb la plena acceptació a Hollywood —el 1997 va rebre les seves primeres nominacions a l'Oscar per *L'indomable Will Hunting* i *Homes de negre*.

La seva emocionant banda sonora per a *Big Fish* va suposar la primera nominació d'Elfman a l'Oscar per una de les seves col·laboracions amb Tim Burton.

Per a *Charlie i la fàbrica de xocolata*, Elfman novament va recórrer al seu passat amb el rock i les actuacions per compondre les cançons interpretades pels dimi-nuts Oompa-Loompas de la pel·lícula (tots ells, amb la veu d'Elfman) en una desfilada d'estils *pop rock* que abastava des dels Beatles fins a Bollywood, juntament amb una evocadora banda sonora orquestrada per caracteritzar l'entorn comestible de la fàbrica de llaminadures de Willy Wonka.

Burton i Elfman van tornar al territori gòtic de l'*stop-motion* de *Malson abans de Nadal* amb *La núvia cadàver*, per a la qual Elfman va compondre cançons d'àmplia inspiració, des de Gilbert i Sullivan fins a Cab Calloway.

L'adaptació de Burton d'*Àlícia al país de les meravelles* es va convertir en un dels majors èxits de taquilla del cinema el 2010. Va suposar un enorme repte tècnic per al director, el qual va rodar gran part de la pel·lícula en escenaris amb pantalla verda perquè la major part del seu elenc es transformés en versions generades per ordinador dels personatges clàssics de Lewis Carroll. Elfman va respondre a aquest caos controlat amb la composició d'una de les seves millors bandes sonores, encapçalada per l' emotiu *Alice's Theme*.

Pel que fa a les seves col·laboracions més recents, Burton i Elfman han recuperat una vegada més els gèneres del seu passat. Burton va comptar amb Johnny Depp, l'estrella de moltes de les seves pel·lícules, en el paper de Barnabas Collins, per a una nova versió irònica de la sèrie de televisió *Ombres tenebroses*, que va demostrar que

el director manté el gens convencional talent per a la comèdia del qual n'havia fet gala a *La gran aventura de Pee-Wee* i a *Beetlejuice*. Elfman va crear una banda sonora exuberant, dominada per les icòniques i sensuals flautes inspirades en l'ambient esgarri-fós de la sèrie televisiva dels anys setanta.

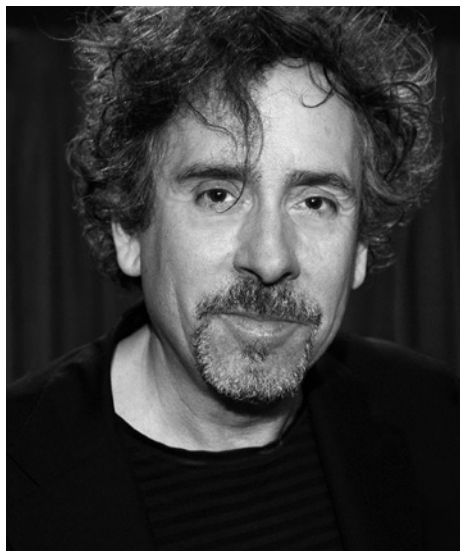
Burton va muntar una versió animada del seu curt *Frankenweenie* el 2012 (irònicament, la seva primera pel·lícula d'acció en viu). Rodada en blanc i negre, *Frankenweenie* va cobrar vida directament procedent de les il·lustracions de Burton i Elfman va tornar al seu estil gòtic de gran càrrega emocional per acompanyar la història d'un jove que ressuscita el seu gos.

Elfman i Burton van continuar amb la seva relació entre la música i el cinema amb la pel·lícula *Big Eyes*, que va marcar la seva setzena col·laboració en més de 25 anys d'allò més prolífics.

Jeff Bond és l'autor de *Danse Macabre: 25 Years of Danny Elfman and Tim Burton*.

TIM BURTON

Fotografia → © Leah Gallo

Considerat arreu com un dels cineastes més imaginatius, ha gaudit d'un gran èxit tant en els camps de l'acció en viu com de l'animació. Va dirigir *Big Eyes* i l'aclamada *Frankenweenie*, que fou nominada a l'Oscar a la Millor Pel·lícula d'Animació el 2012.

El 2012, Johnny Depp, Michelle Pfeiffer, Helena Bonham Carter i Eva Green es van posar sota la batuta de Burton en el thriller gòtic *Ombres tenebroses*, basada en la sèrie de televisió homònima de culte favorit. També va produir la pel·lícula de terror fantàstic *Abraham Lincoln: Caçador de Vampirs*, dirigida per Timur Behmambetov.

El 2010, va dirigir *Àlícia al país de les meravelles*, una fantasia èpica basada en la clàssica història de L. Carroll i protagonitzada per J. Depp, H. Bonham Carter, A. Hathaway i M. Wasikowska en el paper principal. El film va aconseguir més de mil milions de dòlars de taquilla a escala internacional, i es va convertir en la segona pel·lícula més taquillera

del 2010. També va rebre una nominació al Globus d'Or a la Millor Pel·lícula – Musical o Comèdia i va guanyar dos Oscar: a la millor direcció artística i al millor vestuari.

Burton va ser honrat prèviament amb una nominació de l'Acadèmia a la Millor Pel·lícula d'Animació per la seva obra d'*stop-motion* del 2005 *La núvia cadàver*, que va dirigir i produir. Abans ja havia rebut el premi BAFTA i nominacions als premis Critics' Choice com a millor director per l'aclamada drama de fantasia *Big Fish*. Més recentment, va ser guardonat amb un premi National Board of Review i nominat als premis Globus d'Or i Critics' Choice pel seu treball com a director de *Sweeney Todd: El barber diabòlic del carrer Fleet*, que també va guanyar el Globus d'Or a la millor Pel·lícula – Musical o Comèdia. Depp va rebre una nominació a l'Oscar per la seva actuació en el paper principal de l'adaptació cinematogràfica de 2007 de Burton del thriller musical de Sondheim, també protagonitzada per Bonham Carter i Alan Rickman.

Burton va començar la seva carrera cinematogràfica en el camp de l'animació i, el 1982, va dirigir el curt animat en *stop-motion* que duia per títol *Vincent*, narrat per Vincent Price, guanyador de diversos premis en el circuit de festivals. El 1985 va fer el seu debut com a director de llargmetratges amb la comèdia d'èxit *La gran aventura de Pee-Wee*.

El 1988, Burton va dirigir la comèdia d'èxit *Beetlejuice*, protagonitzada per Michael Keaton. Va tornar a treballar amb Keaton en les pel·lícules d'acció de la saga: *Batman*, que es va convertir en la més taquillera de 1989 i en la qual Jack Nicholson feia

OBCinema

*Viu l'experiència de la música
en directe mentre mires la pel·lícula
en pantalla gegant!*

el paper de Joker, i *Batman torna*, amb M. Pfeiffer i D. DeVito.

El 1990, Burton va ser el director, coautor i productor de la fantasia romàntica *Edward Scissorhands*, aclamada per la crítica i el públic. La pel·lícula també va marcar l'inici de la seva reeixida col·laboració cinematogràfica amb Depp, qui va oferir una commovedora actuació en el paper de protagonista. Les seves col·laboracions posteriors inclouen les pel·lícules *Ed Wood*, amb Martin Landau en una interpretació de Bela Lugosi que va ser guanyadora de l'Oscar; *Sleepy Hollow*, una adaptació del clàssic conte de Washington Irving; i l'èxit mundial de 2005 *Charlie i la fàbrica de xocolata*, basat en el llibre de Roald Dahl i que va recaptar més de 470 milions de dòlars arreu del món.

Els seus crèdits addicionals com a director inclouen la comèdia de ciència ficció plena d'estrelles *Mars Attacks!*, que també va produir, i la nova versió de 2001 d'*El planeta dels simis*, la seva primera col·laboració amb el productor Richard Zanuck.

Burton també va ser el creador i productor de la pel·lícula d'animació *Molson abans de Nadal*, que s'ha convertit en tot un clàssic nadalenc. A més, ha produït pel·lícules com *Cabin Boy*, *Batman Forever* i les de dibuixos animats *James i el préssec gegant* i *9*. El 2010, el cineasta va publicar *L'art de Tim Burton*, un llibre de 430 pàgines que abasta més de quaranta anys de la seva obra personal i professional. Al novembre d'aquest any, el Museu d'Art Modern (MoMA) va inaugurar una àmplia exposició de la seva obra, que posteriorment va realitzar una gira per Melbourne, Toronto, Los Angeles, París, Seül, Praga, Tòquio i Osaka.

Abona't
als 3 concerts
a partir de
85€

JA A LA VENDA!

TITANIC LIVE

14, 15 i 16 OCTUBRE 2016

DESPLAT DIRIGEIX LES SEVES BANDES SONORES

22 i 23 DESEMBRE 2016

EL SENYOR DELS ANELLS

LES DUES TORRES

10, 11 i 12 FEBRER 2017

DANNY ELFMAN compositor

Danny Elfman col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert

Durant els últims trenta anys, el quatre vegades nominat a l'Oscar Danny Elfman s'ha convertit en un dels compositors de cinema més versàtils i reeixits. Ha col·laborat amb directors com Tim Burton, Gus Van Sant, Sam Raimi, Paul Haggis, Ang Lee, Rob Marshall, Guillermo del Toro, Brian De Palma i Peter Jackson. Des de la composició de la seva primera banda sonora per a *La gran aventura de Pee-wee* de Tim Burton, Elfman ha compost per a un gran nombre de pel·lícules, entre les quals cal destacar les següents: *Milk* (nominada a l'Oscar), *l'Indomable Will Hunting* (nominada a l'Oscar), *Big Fish* (nominada a l'Oscar), *Homes de negre* (nominada a l'Oscar), *Edward Scissorhands*, *Wanted*, *Charlie i la fàbrica de xocolata*, *Missió: Impossible*,

El planeta dels simis, *Un pla senzill*, *Tot per un somni*, *Spiderman* (1 i 2), *Batman*, *Dolores Claiborne*, *Sommersby*, *Chicago*, *Dick Tracy*, *Malson abans de Nadal*, *Alícia al país de les meravelles*, les guardonades pel·lícules de David O. Russell *Silver Linings Playbook* i *American Hustle*, la pel·lícula de Sam Raimi *Oz: un món de fantasia*, *Les aventures de Peabody* i *Sherman*, el documental d'Errol Morris *Donald Rumsfeld*, certes desconegudes i *Big Eyes*, de Tim Burton. Més recentment, s'ha encarregat de la música de *Les cinquanta ombres de Gray* i *Els Venjadors: L'era d'Ultron* de Marvel.

Originari de Los Angeles, Elfman va créixer estimant la música del cinema. De jove va viatjar per tot el món, cosa que li va permetre d'absorbir la diversitat musical universal. Va ajudar a fundar la banda Oingo Boing i va cridar l'atenció d'un jove Tim Burton, qui li va demanar que compoqués la banda sonora de *La gran aventura de Pee-wee*. Vint-i-cinc anys més tard, tots dos genis han aconseguit forjar una de les col·laboracions compositor-director més fructíferes de la història del cinema. A més del seu treball en el món del cel·luloide, Elfman és autor dels icònics temes de les sèries de televisió *Els Simpson* i *Mestresses de casa desesperades*. També va compondre un ballet coreografiat per Twyla Tharp, *Rabbit and Rogue*, una simfonia titulada *Serenada Schizophrana* per al Carnegie Hall, una obertura titulada *The Overeager Overture* per al Hollywood Bowl i *Iris*, un espectacle per al *Cirque du Soleil*. «Tenir un estil particular no és res dolent —afirma Elfman—, però jo prefereixo esforçar-me per ser un compositor del tot sorprenent i inesperat».

JOHN MAUCERI director

John Mauceri col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Ha estat director musical del Teatre Regio de Torí, de l'Òpera Escocesa i de les de Washington i Pittsburgh i el primer director musical de la Simfònica Americana del Carnegie Hall, després del seu fundador, el llegendari Stokowski, amb qui va estudiar. Durant quinze anys va treballar a la Universitat de Yale, i el 2001 hi va tornar per dirigir el concert de celebració dels seus 300 anys. També va treballar amb Leonard Bernstein dirigint moltes de les seves estrenes i, del 2006 al 2013, va ser rector de l'Escola d'Art de Carolina del Nord. Actualment és director fundador de l'Orquestra Hollywood Bowl i, com a convidat, ha dirigit les formacions d'òpera de Nova York, Berlín i Londres, La Scala, les filharmòniques d'Israel i Nova York, les simfòniques de Chicago i Boston, totes les orquestres principals de Londres i la Nacional de França. Compromès a preservar el musical de Broadway i el cinema de Hollywood, ha corregit i elaborat un ampli catàleg com la recuperació completa d'*Oklahoma!*, les edicions de *Porgy & Bess*, *Girl Crazy*, i *Strike up the Band* de Gershwin *Candide* i *A Quiet Place* de Bernstein, i bandes sonores de M. Rozsa, F. Waxman, E.W. Korngold, M. Steiner, E. Bernstein, J. Goldsmith, D. Elfman i H. Shore.

Ha estat un dels dos directors de la premiada sèrie de Decca Records *Entartete Musik*, i ha rebut premis, com els Grammy, Tony, Olivier, Drama Desk, Edison Klassiek, tres Emmy, dos Diapasons d'Or, Cannes Classique, ECHO Klassik, Billboard, i quatre Deutsche Schallplatten. El 1999 va ser escollit «Standard-bearer of the Twentieth Century» per la ràdio de música clàssica del New York Times. A més, la CNN i la CNN International el van nomenar «Voice of the Millennium».

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

JAN WILLEM DE VRIEND PRINCIPAL DIRECTOR CONVIDAT

PRIMERS VIOLINS Cristian Chivu, *concertino associat* / Raúl García, *assistent concertino* / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Adrián Centenero* / Vladimir Chilaru* / Clàudia Farrés* / Anna Urpina* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, *solista* / Emil Bolozan, *assistent* / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Joan Espina* / Francesc Puche* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Ashan Pillai, *solista* / Josephine Fitzpatrick, *assistent* / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Alina Gurgu* / Marta Sedó* **VIOLONCELS** José Mor, *solista* / Vincent Ellegiers, *assistent* / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Marc Galobardes* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, *solista* / Dmitri Smyshlyayev, *assistent* / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat / Enric Boixadó* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, *assistent* / Ricardo Borrull, *flautí* **OBOÈS** Disa English, *solista* / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, *assistent* / Molly Judson, *corn anglès* **CLARINETS** Larry Passin, *solista* / Francesc Navarro / Josep Fuster, *assistent i clarinet en mi b* / Alfons Reverté, *clarinet baix* / Juan Carlos Carrasco*, *clarinet baix* / Xavier Castillo*, *clarinet baix i contrabaix* **SAXÓFON** Ignacio Gascón* **FAGOTS** Silvia Coricelli, *solista* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistent* / Sławomir Krysmalski, *contrafagot* / Rosa Maria Cases*, *contrafagot* **TROMPES** Juan Manuel Gómez, *solista* / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, *assistent solista* / David Rosell, *assistent* / Ivan Carrascosa* / Clàudia Cobos* / Rubén Más* / Guillem Serra* **TROMPETES** Mireia Farrés, *solista* / Adrián Moscardó / Angel Serrano, *assistent* / Carlos Bosch* / Carlos Leite* / David Sancho* **TROMBONS** Eusebio Sáez, *solista* / Vicent Pérez / Miquel Sàez* / Gaspar Montesinos, *assistent* / Raul García, *trombó baix* / Juan Luis Bori*, *trombó baix* / **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Roxan Jurkevich, *assistent* / Joan Marc Pino, *assistent* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ignacio Bori* / Daniel Ishanda* / Miguel Ángel Martínez* / **ARPA** Magdalena Barrera **PIANO I SINTETITZADOR** Dolors Cano* **SINTETITZADOR I ACORDIÓ** Roman Gottwald* **GUIARRA** Armando Erenas* **THEREMIN** Víctor Estrada* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

www.fnac.es

Danny **ELFMAN**

● *Batman Ost*

SINFONIA LONDON ORCHESTRA · Shirley Walker directora - WARNER (1989)

● *Edward Scissorhands Ost*

PAULIST CHORISTERS OF CALIFORNIA · Tom Jones veu - UNIVERSAL (1990)

● *Big Fish Ost*

VV.AA. DANNY ELFMAN - SONY CLASSICAL (2003)

CORAL CÀRMINA Daniel Mestre director

És un cor mixt fundat a Barcelona el 1972 per Jordi Casas, que el va dirigir els primers quinze anys. Més tard, ho van fer J. Pons, F. Guillén, J. Vila i Casañas, A. Cañamero, M. Ríos, F. Marina, G. Sierra i, ara, D. Mestre. El cor ha treballat també amb directors convidats com Heltay, Hogwood, Ros Marbà, Mas, García Navarro, Parrott o Koopman, entre d'altres, estrenant obres de Mompou, Homs, Valls, Guinjoan, Soler, Vila, Brotons, Benguerel, Martorell i Carbonell o interpretant obres com la *Passió segons sant Joan* de Bach, els *Rèquiem* de Brahms, Fauré i Mozart, *Lobgesang* de Mendelssohn, *el Messies* de Händel, *Carmina Burana* d'Orff o la *Gran Missa en Do menor* de Mozart. També ha participat en les inauguracions dels auditoris de Madrid i Barcelona, l'obertura dels Jocs Olímpics de Barcelona'92 i festivals com el de Música y Dansa de Granada. A més, ha estat cor col·laborador de l'OBC durant molts anys.

Dels seus enregistraments cal destacar *Tosca in Barcelona* amb A. Rahbari, *L'alta naixença del rei en Jaume* de Gerhard amb E. Colomer, *A vision of Ariel* de Saminsky amb J. Mester, *l'Stabat Mater* de Brotons i *El Llibre Vermell*, de Benguerel.

La Coral Càrmina va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el mes d'abril del 2002, interpretant la Simfonia núm. 3 de Mahler.

SANDY CAMERON violí

Qualificada com a «brillant» pel Washington Post, Cameron és una de les artistes més extraordinàries de la seva generació. Des del seu debut als 12 anys a Eindhoven (Holanda), ha ofert concerts com a solista i concertista arreu de Nord-amèrica, Europa i Àsia. Als 15 anys, va ser la convidada especial del Festival Anual de les Nits Blanques a Sant Petersburg, el de Salzburg i el de Verbier. Des d'aleshores, ha tocat en escenaris com el Kennedy Center a Washington DC, el Royal Albert Hall de Londres i el Festival d'Art d'Adelaida a Austràlia, a més de ser solista amb orquestres com la Kirov, les simfòniques de Seattle i Sant Diego, les filharmòniques de Liverpool i Tòquio i la Simfònica Nacional. El 2011, va participar a *IRIS* del *Cirque du Soleil*, i des d'aquell moment ha estat de gira com a solista en produccions com *Danny Elfman. Música de les pel·lícules de Tim Burton; Disney's Live in Concert: Malson abans de Nadal* i en concerts amb el trompetista Chris Botti.

Graduada per la Universitat de Harvard (2009) i pel Conservatori de Nova Anglaterra (2010), ha rebut premis i distincions, entre els quals destaca el d'Acadèmic Presidencial. Arran del seu ferm compromís social, va crear el seu propi fons benèfic, el *Music Benefit Fund*, el 2004, per ajudar a finançar l'educació i les activitats musicals de les escoles i de la comunitat de Poolesville (EUA) i continua participant en esdeveniments sense ànim de lucre. Els violins que utilitza són obra de S. Valcuha (2012) i de P. Guarnerius (Venècia, c. 1735, en préstec de la Stradivari Society® de Chicago).

Sandy Cameron col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert

Facilitem que
~~la cultura sigui~~
~~l'energia de~~
~~tothom~~

26,8 milions d'espectadors
tinguin accés a activitats
culturals cada any

A Gas Natural Fenosa portem més de 170 anys donant suport a la cultura perquè tothom pugui continuar gaudint de la música, el teatre, el cinema i els museus. Perquè és un fet que la cultura és important per a tu. I també ho és per a nosaltres.

Perquè allò important no és el que dius, sinó el que fas.

www.gasnaturalfenosa.com

gasNatural
fenosa

Fet i dit